

Den nye „nordiske ånd“

..En vet ikke enten en skal le eller gråte over de retningslinjer og lover for »Nordiske folkereising i Norge» som i disse dagene har sett dagens lys. Unfanget som de er i mørket bærer de også tydelig præg av hvor litet de tåler lyset og er i grunnen ikke for annet enn kurios å regne. Som et typisk tidsfenomen er de likevel verd et aldri så litet studium, og vi skal ikke forholde leserne den underholdning de har å by.

Det heter at den nye organisasjon vil »rydde plass for en positiv nasjonal politikk ved å tilintetgjøre den importerte og fordervelige kommunistiske opprørsbevegelse, som ikke stemmer med nordisk egenart — bringe vårt folk til å forstå at dets livgivende grunnlag er dets nordiske avstammning og egenart og en åndelig og ansvarsbevisst opfatning av tilværelsen. Det norske folk må lære å kjenne sin betydning, sin oppgave og sitt ansvar som en av hovedrepresentantene for en elitrase, den store nordiske rase, der har vært og er den viktigste skaper og bærer av verdenscivilisasjonen.»

Det grusser i oss og vi har den mest levende trang til å skjule vår nakenhet indfor dette pædøvende slag på skjoldet. Hovedrepresentant, elitrase, har vært og er den viktigste skaper og bærer av verdenscivilisasjonen! Hvad har antropologien å fortelle oss om rasene i Europa? Videnskapen har onnu ikke kunnet påvise at det under forøvrig like omstendigheter finnes nogen rasemessig bestemt forskjell i folkenes intelligens. Den holder sig til den fysiske karakteristik og peker på at den nordiske rase kjennetegnet er det lyse håret, de blå øinene, den større legemshøide, langskallen og den smale nese. Så har vi den alpine rase som hovedsakelig befolker Mellemeuropa, men som forøvrig er spredt utover hele verdensdelen, den kortvoksne, tykkfalne og kortskallede type med brunt hår og brune øine. Og endelig har vi middelhavsrasen, den korte, slanke typen med langt og lavt hode, svart hår og brune øine.

Er nogen av disse rasene de andre overlegen? Videnskapen forteller oss at vi her bare kan holde oss til de fysiske karaktertegn, og la det bare være innrømmet at den nordiske rase her har sine fortrin, større høide og brystvidde, større styrke og utholdenhet også kanskje. Men er nu denne rasen bare å finne innenfor visse avgrensede landområder? En kan ikke si at englenderne for eksempel er en rase, de er en nasjon, og det samme gjelder italienerne, hos hvem en finner alle de tre nevnte rasene representert, og den som er dum nok til å se oven herab på andre folk, kan aldri være trygg for at han ikke imellem slytter på sin egen rases blod.

Civilisationens skaper; En skulde tro de nordiske folkereisere kjente sig som ætlinger av de greske guder med en passende blodblanding av de gamle æser i Valhall, at de hadde forpakket all verdens ånd og dyd og styrke. Det finnes jo tyskere som forlengst har funnet ut at Kristus var germaner og gamle Ludendorff har i sin senilitet tatt til å blote både til Odin og Tor under innflytelse av Svastikakorsets mystiske magi.

I den brosjyren som Folkeringsningen har sendt ut, går »nordisk ånd» igjen som besvergelse efter en tibetansk bønnekværn, og det skulde bare mangle at en ikke også der fant definisjonen på begrepet: »At frie mennesker i fredelig samarbeid, og under gjensidig forståelse, planmessig og forutsæende, søker å løse utviklingens problemer: Det er nordisk ånd.»

Slik heter det og nu vet vi det. Men var det denne »nordiske ånd» statsråd Quisling hadde i tankene da han tilbød hjemmehelsjeverkene være å organisere deres røde garder? Statsråd var med på å organisere de nye »nordiske »kohorter», men trakk sig midlertidig tilbake for å bestige taburetten. Nu har han måttet sende militær nedover til Skiensfjorden for å slå ned øbelen som bærer spiren til røde, garder i sig. Er de kommunistiske øpviglere derborte mindre »nordiske enn »nordmenn forøvrig? Var birkebeinerne mer »nordiske» enn baglerne? Eller var de to stykker av samme ulla?

Folkeringsningen vil at salmindelig verneplikt opretholdes, men frivillige organisasjoner utnyttes i øket utstrekning: »Hvordan rimer dette med den over all forstand blåste definisjon av den meget omtalte ånd? Og med at »gjenoprette statens autoritet som det også heter i retningslinjene. Hvor er logikken?

Retningens økonomiske program er ikke mindre tåket, den vil blant annet gjøre arbeiderne delaktige i kapitalen. Det er alt sammen vel og bra nok, men så kommer det næsten i samme åndedrett: »Slik at vårt høitstående menneskemateriel kan komme til sin rette» ø hele folkets fremragende evner må utløses og nytiggjøres.» Det er som en hører oratoren Hitler selv omgitt av sine synkerverte nasjonalsosialister. De er de samme uklare forestillinger, den samme graut som kan gå i store deler av et ulykkelig folk i tunge tider, da det kan gripe til et halmstrå for å finne redning. Vi hører både Hitler og Mussolini

videre ut gjennom retningslinjene: »gjennemsnære alt politisk virke med social og nasjonal ånd», »gjennemføre negativ og positiv rasehygiene og en målbevisst og omfattende rasepolitikk, basert på ørkjennelse av at folkets rasebedring og sunde fysiske utvikling er grunnlaget for varig fremskritt», »omlegge folkeopdragelsen i nordisk ånd», »utbygge vårt lands økonomiske og maktpolitiske stilling utad», (det mangler ikke chauvinisme) »utbre læren om den nordiske rases egenart og om denne rases kulturmission», »organisere en internasjonal nordisk bevegelse, organisere et nordisk folkeforbunde», »vekke det norske folk til bevissthet om dets rasebundne egenart og dets verdi», »bidra vært til å gi verden en nordisk ånd.»

En slik øsende øjølgodhet skulde en aldri ha hørt maken til. Den kan stundom være norsk, men vi våger å påstå at det norske folk ikke vil gjøre den til sin.

Vi skal ikke trette med å gjøre utførlig rede for hvorledes Folkereisingen tenkes gjenoppbygget. Her er både næringsråd og riketing, sentralkomité, tremannsstyre, rikskonferanse og råd. Og »som ledende organisasjonsprinsipper legges i størst mulig utstrekning til grunn føresystemet med øn-manns ansvar og myndighet.»

Om ikke dette er fascisme har Mussolini aldri levet. Det er den økulturmisionen som trækker en Toscanini under fot og som over De lipariske øyer fører like lukt inn i middelalderen.

Det er de i dette land for hvem fedrelandet er noget annet enn en plakkat til å skilte med i tide og utide og som heller ikke kjenner sig egenen til å slå sig på sitt nordiske bryst — selv om det på bakgrunn av den nye folkereising kan være en trøst for enkelte at østen i et hvert fall var germansk.

Som individet har sin levealder har også rasene sine øpoker. Som en ame-

Os bygdesoga.

Fysste bandet kjer ut på hausten, seg Nils Tveit.

Me har spurd ordførar Tveit um korleis det går med beidtet med bygdesoga for Hr. Tveit har som me veit arbeidet med dette. Han opplyser, at var tanken at fyrste bandet boki, bygdesoga, skulde komme år, og boki er under prenting. leis er prenta dei balkane som skrivne av professorane Koirup og Shetelig og av botanikaren Olaf Hansen. Resten av prenting går det seint med for skvanskane under konflikten. I vonar, at boki kjem ut på hausten.

Fyrste bandet vert ei bok 600 sidor. Ønneradstyret i gjeve trygd for 5000 kronor dette bandet. Hardsoga, ø truleg vert av same stoffet, kj seinare.

Ønkansk videnskapsmann nylig uttalt det:

»Den en gang foraktede nordrase har nu bestegit tronen, men ø andre folk som er lystne på ø skjue også istand til ø vippe den derfra i nærmeste fremtid. Slik ø historien øss det. Vi må være ø skånsomme i vår dom over ø andre for en dag kan de ha høve til ø skånsomhet mot øss.»

John.

Vi har levet i den villfarelse at civilisationens vugge stod ved ørdøderne av Eufrat og Tigris og Nilen, at den reiste et av sine skjønneste byggverk ønder Hellas' øsie, rene himmel og marsjerte videre gjennem de strenge romerske portaler. Og det på en tid da vi heroppe enda lå ø rotet i fjøresteinene, øt blåskjell ø skjulte vår lodne bringe ønder et dyreskinn vi hadde bygget sin store mur, ø som til et plagg. Har vært øg ø den viktigste skaper ø bærer av verdenscivilisationen! Vi som ikke hadde lært ø bruke jernet den gangen kineserne hadde byggets in store mur, ø som enda ikke var begynt være vøisignesserike civilisatoriske øvertokter til kulturlandene i Europa da det i Mellemamerika fantes ø høitstående civilisation øom den dag idag setter øn øndrende verden i øge.

Vi skulde være øss selv øok, dømme øp for all fremmed ønnflytelse, reise øn imaginær mur rundt vår øegenart! La øss være ønige øn bolsjevismens øordervøilighet, men møyte den uten øll øffektasjon. Tanken ør nu øn gang tollfri. Vi synes ø huske øt det var øn øvolusjon i Frankrike øn gang, øn øpprørsbevegelse, hvis øresultater øgså blev øimportert her til landet, ja vi bygget øndog vår nasjonale frihet på den slik, at vi var øistand til ø understreke vår vøirkelige øegenart.

Øg nu i vår tid. Det ør ikke til tønne øv trolldansen i Dovregubbens hall øt øn øasteur, øn madamo Curie, øn Marconi har øydet sin ø bidrag til verdenscivilisationen.